

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/72/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717010481
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6717010481.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému Z. H., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 20. júna 2018, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavoj Sendeckého, o odvolaní obžalovaného Z. H., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 12.02.2018, sp.zn. 5T/101/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Z. H. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Zvolen uznal označeným rozsudkom zo dňa 12.02.2018, sp.zn. 5T/101/2017 obžalovaného Z. H. vinným zo spáchania prečinov ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. a výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 28.10.2016 v čase o 15.00 h v katastrálnom území obce N., okres O. na poli pri rodinnom dome č. XX po predchádzajúcich verbálnych útokoch a vulgárnych nadávkach fyzicky napadol S. I., nar. XX.XX.XXXX, pričom ju päťou ruky jedenkrát udrel do oblasti tváre, čím S. I., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom L., G. X spôsobil zranenia a to ľahké pomliaždenie v pravej tvárovej oblasti a ušnice na pravej strane, podvrtnutie krčnej chrbtice, podvrtnutie bedernej chrbtice, ktoré zranenia by si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 21 dní.

Za to obžalovanému uložil podľa § § 156 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, § 46 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 14 mesiacov. O uplatnenom nároku na náhradu škody rozhodol podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku tak, že obžalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť škodu poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874, vo výške 203,81 Eur.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný Z. H., a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 12.02.2018, ktoré odvolanie následne písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu, a to písomným podaním zo dňa 10.05.2018. V jeho dôvodoch primárne zvýraznil to, že mu bolo vznesené obvinenie s odstupom viac ako pol roka. Konštatoval skutok, z obsahu uznesenia o vznesení obvinenia. Predovšetkým je nelogické, aby päťou ruky mohlo u poškodenej dôjsť k podvrtnutiu krčnej chrbtice a podvrtnutiu bedernej chrbtice. Táto príčinná súvislosť nevyplýva ani z obsahu znaleckých posudkov. Od počiatku popieral, že by poškodenú päťou udrel a rovnako nie je pravdou, že by spadla na zem. Navrhol aj vypočúť svedka F. M. T., ktorý by výpoveďou mohol potvrdiť to, že poškodená len predstierala svoje zranenia, pretože niekoľko dní po udalosti ju vzal do svojho auta. Podľa jeho tvrdení mala na chrbte ťažký

ruksak. Poškodená je hašterivou a zádrapčivou osobou, vyvoláva neustále konflikty vo svojom okolí, kontakt s ňou nevyvolal on, kvôli tomu oraniu mu začala nadávať, hodila mu medzi oči aj hrst' zeme z naoraného poľa, ťažkosti súvisiace s podvrtnutím bedernej chrbtice začala udávať až štyri dni po úraze, pričom CT vyšetrenie potvrdilo degeneratívne zmeny, preto táto diagnóza je účelová a ani samotné CT vyšetrenie krčnej a driekovej chrbtice nekonštatovalo traumatické zmeny vo forme blokovaného postavenia stavcov. Zvýraznil tvrdenie poškodenej v prípravnom konaní v tom smere, že potom, ako sa on mal zohnúť a zdvihnúť kus z tej pooranej lúky, ona sa rýchlo postavila na nohy a utiekla do chaty. Jej samotným lekárskeým vyšetrením po udalosti neboli zistené žiadny príznaky ako začervenanie, opuch, či hematóm na jej tele a diagnóza bola stanovená len na základe tvrdení poškodenej. Udávaná dĺžka práceneschopnosti je taktiež podľa názoru odvolateľa nereálna. Súd prvého stupňa jeho zavinenie v celom rozsahu dôvodil najmä obsahom znaleckého posudku a výpoveďou autora posudku S.. M. v konaní pred súdom. Vo veci je daná dôkazná núdza, absentuje presvedčivý dôkaz o jeho zavinení a došlo k nesprávnemu hodnoteniu dôkazov zo strany okresného súdu. Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu s tým, aby vec vrátil súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol s tým, aby okresnému súdu nariadil vykonať výsluch navrhovaného svedka a nariadil tiež do konania pribrať kontrolného znalca na posúdenie možnosti udávaných zdravotných postihov u poškodenej, resp. spornosti úderu päšťou a následného pádu.

Krajský súd v Banskej Bystrici z podnetu odvolania obžalovaného Z. H. podľa § 317 ods. 1/ Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného nebolo dôvodne podané.

Primárne je z pohľadu krajského súdu nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Krajský súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť. Na hlavnom pojednávaní dňa 12.02. 2018 vykonal podrobný výsluch obžalovaného, svedkov S. I., Z. H., znalca z odboru zdravotníctva a farmácie - súdneho lekárstva a chirurgie S.. S. M., za splnenia procesných podmienok prečítal obsah výpovede svedkyne S.. Z. H. a rešpektujúc obsah ust. § 269 Tr. por. prečítal jednotlivé listinné dôkazy, najmä odpis z registra trestov týkajúci sa osoby obžalovaného, výpis evidencie priestupkov a taktiež obsah pripojeného priestupkového spisu. Súhrn takto vykonaných dôkazov vyhodnotil súd prvého stupňa správne, keď sa zaoberal nielen dôkazmi, ktoré poslúžili v prospech obžalovaného, ale i dôkazmi, ktoré poslúžili v jeho neprospech. Správne v dôvodoch napadnutého rozsudku zvýraznil obsah výpovede poškodenej S. I., ktorá v konaní pred súdom v procesnom postavení svedkyne podrobne vypovedala, za akých okolností došlo k nedorozumeniu medzi ňou a obžalovaným a taktiež podrobne opísala aj spôsob jeho fyzického útoku na jej telesnú integritu. Ani krajský súd vo veci nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by výpoveď tejto svedkyne akýmkoľvek spôsobom spochybňovala. V súlade so stavom veci okresný súd podporne poukázal aj na znalecké dokazovanie znalca z odboru chirurgie S.. S. M., poukázal na závery jeho písomného posudku a neopomenul ani prihliadnúť na odborné vysvetlenia tohto znalca na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k podanému posudku. Znalec najmä vylúčil to, že by poškodená utrpela poranenia sánky a tiež chrbtice bez pričinenia inou osobou. Práve po údere, keď spadla, jej boli spôsobené zranenia, a to podvrtnutie krčnej a bedernej chrbtice. Pokiaľ na verejnom zasadnutí krajského súdu obhajca obžalovaného namietal právnu kvalifikáciu konania aj ako prečinu výtržníctva, taká námietka z pohľadu krajského súdu neobstála, obžalovaný nepochybne poškodenú napadol na mieste verejnosti prístupnom, a tak sa tejto výtržnosti dopustil.

Vykonaným dokazovaním na súde prvého stupňa tak bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný zisteným konaním poškodenej úmyselne ublížil na zdraví, taký čin spáchal na osobe vyššieho veku a výtržnosti sa dopustil na mieste verejnosti prístupnom tým, že poškodenú napadol.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, žiada sa z pohľadu krajského súdu pripomenúť, že Trestný zákon umožňuje v sankcii ust. § 156 ods. 2 Tr. zák. jeho páchatelovi uloženie trestu odňatia slobody na jeden rok až tri roky. Prvostupňový súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., zistiac vo veci jednu okolnosť, ktorá mu z hľadiska výmery trestu poľahčovala (viedol riadny život) a na druhej strane zistil naopak okolnosť, ktorá mu z hľadiska výmery trestu príťažovala a to, že spáchal viac trestných činov. Vymeral mu trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorý aj krajský súd považoval za primeraný všetkým okolnostiam, na ktoré bol súd zo zákona povinný prihliadnuť. Ako je to zistiteľné z obsahu registra trestov, obžalovaný Z. H. bol síce v minulosti riešený súdom, hľadá sa na neho, akoby odsúdený nebol. V mieste bydliska nie je hodnotený negatívne. Správne okresný súd na strane obžalovaného zistil splnenie podmienok § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., výkon uloženého trestu odňatia slobody mu podmiennečne odložil v súlade so zákonom, pričom mu určil primeranú skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia v trvaní štrnásť mesiacov. Takto uložený skôr mierny podmiennečný trest odňatia slobody obžalovanému má byť pre neho ponaučením, aby sa v budúcnosti vyhol akémukoľvek protiprávnemu konaniu.

Keďže okresný súd nepochybil ani vo výroku o náhrade škody, krajský súd považujúc odvolanie obžalovaného Z. H. za nedôvodné, toto v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.